

Tavasztündér virág koronája

Írta: Bozori Gabriella

Szerkesztette: Domokos Tímea

Beköszöntött a március, már melegebben sütött nap, előbújtak az első tavaszi virágok, a kismadarak is egyre vidámabban és hangosabban csicseregtek, de még a Lovasterápiás központ lovai is virgoncabban ficáncoltak a kellemes időben. Az idősebb lovak sütkéreztek, élvezték a napsütést, a fiatalok meg nagy vidáman futkároztak, kergetőztek a legelőn.

A Tavasztündér ébredezni kezdett, érezte a langyos tavaszi szél simogatását. Boldogan dörzsölgette szemét a hosszú téli pihenő után. Épp azt tervezte, hogy fejére teszi a gyönyörű, tavaszi virágokból font koronáját, de meglepődve vette észre, hogy a korona nincs a helyén. Eltűnt.

Vajon hova lehetett? – tűnődött. – Talán valaki ellopta?

Útnak indult hátha valaki tud segíteni neki.

A legelőn ott várta kedvenc lova **Danika**. Simítással üdvözölte és fürgén felpattant hátára. A Tavasztündér megkérdezte tőle, hogy nem tud-e valamit a koronájáról. Danika azt tanácsolta, hogy kérdezzék meg **Lüszikét**, ő a legidősebb, legbölcsebb ló a lovardában, hátha ő tud segíteni.

Így is tettek. Lüszikétől megtudták, hogy nemrégiben a Jégcsaporrú Téli Boszorkány járt erre, aki hideg szelet fújt minden növényre, állatra és azon siránkozott, hogy mindig vastag sapkát kell hordania, pedig neki is milyen jó lenne valami szép fejdísz. Tavasztündér azonnal rájött, hogy a koronát csakis a Jégcsaporrú Téli Boszorkány vihette magával.

Megkérte Danikát, hogy vigye el a hátán a boszorkány palotájához. Mentek mendegéltek, hosszú vándorlás után egyszer csak elértek a **hóból és jégből épült palotához**. Bekopogtattak, de senki nem nyitott ajtót. Megpróbálták bejutni a kapun, de az úgy be volt fagyva, hogy meg sem tudták mozdítani. Ekkor Danikának az az ötlete támadt, hogy hívják segítségül két lóbarátjukat **Robit és Mukit**, mert ők olyan erősek, hogy a patájuk dobbantásával be tudják törni az ajtót. Danika hangos nyerítéssel hívta barátait, akik nemsokára meg is érkeztek. Úgy lett, ahogy Danika mondta, Robi és Muki akkorát **dobbantott a patájával**, hogy a jégkapu azonnal megrepedt és beomlott.

Hátul rúg és elől harap,
A négy lábán fürgén szalad,
Megülik, vagy hintó elé fogják,
De előbb a kovácsnál patkolják.
Milyen állat lehet ez? — —

Melyik lónak van szárnya?
— — — — —

Melyik ló a legélesebb?
— — — — —

Melyik ló lobog a szélben?
— — — — —

Bejutottak a palotába, de tanácsstalanok voltak, hol keressék a koronát. Danika azt javasolta, hogy hívják ide **Aldót**, akinek olyan jó a szaglása, hogy biztosan megérzi virágkorona illatát, és megtalálja azt, mielőtt még a Jégcsaporrú Téli Boszorkány hazaérkezik.

Így is tett, hangos nyerítéssel hívta Aldót, aki vágta az ajtót és érkezett a palotához. **Orrát magasra húzva szimatolt a levegőben** és gyorsan a korona nyomára akadt.

Elvezette társait a palota kincseskamrájához, de sajnos ennek az ajtaja is zárva volt. Próbálták ugyan kinyitni, de nem ment.

Ekkor észre vettek egy feliratot az ajtó mellett. Csak az tud bejutni a terembe, aki megfejti az alábbi találós kérdéseket:

*Hátul rúg és elől harap,
A négy lábán fürgén szalad,
Megülik, vagy hintó elé fogják,
De előbb a kovácsnál patkolják.
Milyen állat lehet ez? _ _ _*

*Melyik lónak van szárnya?
_ _ _ _ _*

*Melyik ló a legélesebb?
_ _ _ _ _*

*Melyik ló lobog a szélben?
_ _ _ _ _*

Ekkor Danikának újabb mentő ötlete támadt: – Hívjuk ide **Szivárványt**, ő a legokosabb közöttünk, hátha ő ismeri a megoldást!
Hamarosan megérkezett Szivárvány, aki segített a többieknek a találós kérdések megfejtésében.

Te tudod a válaszokat? Ha igen, segíts a lovacskáknak és a Tavasztündérnek!

Amint kimondták a helyes megfejtést, az ajtó azon nyomban kinyílt és mindannyian megpillantották Tavasztündér virág koronáját. Szomorúan látták azonban, hogy a virágok hervadásnak indultak. Ekkor Szivárvány – aki nem véletlenül volt a legokosabb lovacska közöttük – azt javasolta, hogy gyorsan öntözzék meg a virágokat, hátha akkor felélednek. Így is tettek és rövid idő alatt újra teljes pompájában ragyogott Tavasztündér koronája. Ahogy a tündér a fejére tette a koronát, ragyogóan sütve bújt elő a nap a sötét felhők közül és egyre melegebb lett.

A barátok: **Lüszike**, **Danika**, **Robi**, **Muki**, **Aldó** és **Szivárvány** gyorsan hazafelé vették az irányt a Tavasztündérrel együtt.

Mikor a Jégcsaporrú Téli Boszorkány hazaért a palotájába, megdöbbenve látta, hogy minden tárva-nyitva van és a palota olvadozni kezdett. Először nagyon neki búsult, hogy a koronának is csak a hűlt helyét találta. Aztán egy idő után mégiscsak megvigasztalódott:

- *Nem is olyan kellemetlen ez a szép napos idő, legalább nem fogok állandóan vacogni.*

Eközben a lovacskák a Tavasztündérrel együtt boldogan ugrándoztak, futkároztak a legelőn. A Tavasztündér nagyon hálás volt nekik a sok segítségért, és megígérte, hogy rövidesen szép, nagy, kövér, zöld füvet varázsol a karámjukba, hogy egész nap legelészhessenek a barátaik.

Ha nem hiszed, járj utána!